

konfirmationstalehjalp.dk

Kære Frederik, kære Frede
kære familie, venner og menighed

I dag står vi sammen her i Vor Frue Kirke, en søndag i april, med konfirmandernes egne salmer på læberne og med hjerter, der banker lidt hurtigere end normalt.

Det er en stor dag.

Ikke bare fordi der står billeder i kalenderen og strygejern har været på overarbejde, men fordi du, Frede, i dag sætter ord under det, du allerede har levet dig ind i: tro i handling.

Når jeg tænker på de måneder, vi har haft sammen, så er der særligt ét øjeblik, der bliver ved med at lyse.

Det var, da vi var på besøg gennem diakonien.

Der var ikke store ord, ikke store løsninger.

Bare tid, ro og et nærvær, der kunne mærkes.

Du satte dig ned, lyttede, stillede et par nysgerrige spørgsmål, og så skete der noget.

Der kom lys i et rum, hvor hverdagen ellers kan være lang og stille.

Det var ikke dramatisk.

Det var bare godt.

Og netop derfor var det stort.

Jesus siger i Matthæusevangeliet, kapitel 5, vers 14-16:

“I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys for at sætte det under en skæppe, men man sætter det på en stage, så det lyser for alle i huset. Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres Fader i himlene.”

Det vers er ikke en opskrift på at blive berømt.

Det er en invitation til at være synligt menneske

[Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk](http://lavdin egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk)

Ikke for at gøre opmærksom på sig selv, men for at gøre opmærksom på det, der er større end os: kærligheden, næstekærligheden, den stille barmhjertighed, som får folk til at trække vejret lidt friere.

Frede, du har et blik for det stille mod.

Du er humoristisk på en måde, der ikke gør grin med andre, men gør plads til dem.

Du er eftertænsksom og respektfuld.

Og du tager ansvar – både når du trækker i ministrantkåben til højtiderne, og når du med en løftet finger minder de andre om, at “nu øver vi os lige i at lytte”.

Den slags ansvar er ikke højlydt.

Men det er lys.

Du og din familie bærer med på det her sted.

I synger i koret, I dækker borde i madklubben, I gør kirkens rum bredere og lunere.

Det betyder mere, end I aner.

For når man træder ind ad døren og hører kendte stemmer – også din – så mærker man: her hører jeg til.

Her kan jeg øve mig i tro, i mod, i tjeneste.

Her er der højt til loftet og varmt at være.

Du har taget tvivl og tro alvorligt.

Det er noget af det, jeg er allermost taknemmelig for i dag.

At du har stillet dine spørgsmål ærligt, og at du ikke har været bange for at sige “det forstår jeg ikke endnu” eller “det giver faktisk mening for mig”.

Tro, der ikke får lov at møde tvivl, har let ved at blive skrøbelig.

Men den tro, der får lov at brydes med spørgsmål, bliver stærk.

Den bliver kropslig.

Den bevæger hænderne, fødderne og blikket.

Den bliver til handling.

Når Jesus taler om lys, er det ikke et spotlys, der blænder.

Det er et hverdagslys, [Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk](http://lavdin egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk)

Et køkkenlys.

Et "vi kan se hinanden"-lys.

Det er det lys, du bar med dig ind på diakonibesøget.

Det er det lys, du bærer, når du går med lys og kors herinde i kirkerummet.

Det er det lys, du tager med ud på banen, når du spiller midtbane.

For på midtbanen handler det om overblik, timing og at spille de andre gode.

Du løber ikke kun for din egen chance.

Du fordeler, binder spillet sammen, går med frem - og falder hjem, når der er brug for det.

At være lys er netop sådan: at skabe rum, give videre, dække af, række ud, uden at skulle score alle målene selv.

Og så er der dine små spil.

Du elsker at programmere, og jeg ved, at du har kæmpet med fejl, der gemmer sig i en enkelt linje kode.

Nogle gange hjælper det at køre programmet med "debug" - at tænde et ekstra lys, der viser, hvor det faktisk går galt.

Tro i handling er lidt som den slags debugging.

Vi kan tale os varme om idealer, men det er først, når vi tør tænde lyset ind i vores egne vaner, at vi ser, hvor kærligheden faktisk skal skrives ind.

Måske som en lille ekstra "if-sætning": hvis jeg i dag møder nogen, der ser træt ud, så smiler jeg først.

Måske som en "loop": gentag godhed, også når ingen klapper.

Måske som en kommentar i koden: husk nåde - også til dig selv.

I dag siger du ja til at leve med det lys.

Ikke et perfekt lys.

Ikke et fejlfrigt program.

Men et levende lys, der får næring, hver gang du øver dig i næstekærlighed.

Og det gør du allerede.

Når du rækker ud til en ny i klassen.

Når du tør sige "undskyld".

Når du holder en pause fra skærmen for at lytte til en, der har brug for at blive

hørt.

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk

Når du synger med – ikke bare fordi tonen er ren, men fordi hjertet er med.

Noget af det smukkeste ved at være præst er at se, hvordan troen i et menneske finder sin egen tone.

Hos dig lyder den tone som et mildt mod.

Som humor, der bygger broer.

Som respekt, der skaber ro.

Som ansvar, der ikke skælder ud, men løfter.

Det er lys.

Du er 13, og der er masser, du ikke skal have styr på endnu.

Det er faktisk en befrielse.

For Gud beder ikke om færdige svar.

Han beder om åbne hænder.

Han beder ikke om ultralange forklaringer.

Han beder om nærvær.

Han beder ikke om, at du selv bærer hele verden.

Han beder om, at du bærer det, du kan – sammen med andre.

Derfor er kirkefællesskabet vigtigt.

Her er vi ikke hver for sig.

Vi er Guds folk sammen.

Vi skiftes til at bære – troen, håbet, hinanden.

Nogle dage lyser du for mig.

Nogle dage tænder jeg et lys for dig.

Nogle dage er det koret, der bærer os.

Nogle dage er det en gryde i madklubben, der dufter af fællesskab og får skuldrene til at falde ned.

Alt det er kirke.

Alt det er lys.

Når du i dag knæler, siger du ja til, at Gud allerede har sagt ja til dig.

Før dine første linjer kode.

Før dit første fodboldstævne Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk

Før dine første spørgsmål.

Hans ja står fast.

Det bliver din frihed.

Din hvileplads.

Og din drivkraft.

Lad mig give dig tre små billeder med til vejen.

For det første: tænd lyset tidligt.

Når du mærker, at noget bliver svært – i skolen, i venskaberne, hjemme – så vent ikke på, at mørket fylder hele rummet.

Sig det højt.

Del det.

Bed en bøn.

Tal med nogen.

Lys trives bedst, når det får lov at begynde i det små.

For det andet: spil de andre gode.

Midtbanespilleren, programmøren, ministranten – de har noget til fælles.

De ved, at helheden betyder mere end sololøbet.

Læg en god aflevering.

Skriv en kommentar, der hjælper den næste, der skal læse koden.

Bær lyset, så andre ser bedre.

For det tredje: hvil i nåden.

Der er dage, hvor din humor ikke rammer.

Hvor din tålmodighed slipper op.

Hvor koden bryder sammen.

Hvor kampen tabes.

Læg det hos Gud.

Tænd igen i morgen.

Lyset bliver ikke slukket af en fejl.

Det bliver næret af tilgivelse.

Frede, jeg er taknemmelig i dag.

Taknemmelig for dine åbne samtaler.

For din villighed til at tjene.

For dit stille mod.

For at du minder os alle sammen om, at tro ikke først er store ord, men små skridt, én for én, dag for dag.

Så lad os gå ud herfra med en simpel bøn på læben:

Herre, gør os til lys, hvor mørket trykker.

Gør os til varme, hvor kulden har taget plads.

Giv os øjne for den, der står alene.

Giv os hænder, der kan løfte.

Giv os ord, der kan trøste.

Og giv os mod til at leve det, vi synger.

Og lad os bede sammen.

Jeg beder først en kort bøn, og derefter beder vi Fadervor i kor.

Gud, du som kalder os verdens lys, tænd dit lys i Frede i dag.

Lad hans tro blive til handling, hans humor blive til glæde, hans eftertænksomhed blive til visdom, hans ansvar blive til omsorg.

Velsign hans familie, hans venner, hans medspillere, hans med-konfirmander og dette fællesskab.

Lad Vor Frue Kirke blive ved at være et hjem, hvor lyset tændes - igen og igen.

Bevar os i din kærlighed, og lær os at elske hinanden.

Amen.

Lad os bede Fadervor.

Fadervor, du som er i himlene!

Helliget blive dit navn, komme dit rige,

ske din vilje som i himlen således også på jorden.

Giv os i dag vort daglige brød,

og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere.

Og led os ikke ind i fristelse,

men fri os fra det onde.

For dit er riget og magten og æren i evighed.

Amen.

Denne tale blev lavet med [konfirmationstalehjalp.dk](https://www.konfirmationstalehjalp.dk). Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på [konfirmationstalehjalp.dk](https://www.konfirmationstalehjalp.dk)

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk